Като се окопитиха отъ страхъ си тр
въ свои конь и отъ о
стъ, вървящи на пътя си, и колкото че подобяваше да
се радва, то годъ, би тръ двамъ се отъ рва отъ
такъвъ единъ артитъ, той повече то тръ
ме за Христовъ то що Вие сторилъ. Като
стигна на Кръстовъ си посрѣщнахъ го грена
му и Дъща та му съ голѣма радость, но като
го гледахъ толкозъ кахъренъ, примислихъ си
че тръбва да му се е случило въ пътуване то
му такъ аномална случка, отъ какъ се научи
хъ отъ него за сичко що му се е случило съ
дивъ то, падналъ сичкъ то въ голѣма скръбъ
и грость, и въ нетърпение схване, а пойтого
за клетвъ то, колкото не Вие възможно да
и простанъ, и тъй случка не да
ме колая да се разбере.
Тъй отъ първия часъ тръгнъ Захарий да настанява
имотъ то си съ завѣтъ, да го раздѣли на сыно
ве то си, да постави надзиратели на мило
възрастны то си дъща, да отредѣли какво то да
пада на жена му и други такъвъ работы
да си на тъкмъ. Освободи сичкы то си ро
бы и робины, раздаде милостыня то сирота
ны, и найподиръ обдари приятелы то си и опра